

indflydelsen, er raget uklar, og at Dansk Folkeparti og De Konservative har et så dårligt indbyrdes klima, gør, at alle vi forbrugere nu må vente. Vi må vente på at få genoprettet fødevaresikkerheden, fordi regeringspartierne og Dansk Folkeparti ikke kan komme til enighed. Det er skuffende, og det er også skuffende, at der ikke er flertal for dette forslag om at genoprette fødevaresikkerheden her og nu.

Derimod er det glædeligt, at regeringen er kommet i mindretal. Nu har vi vist over for statsministeren, at vi ikke længere finder os i, at fødevarerområdet er så beskåret, som det er. Vi kræver, han griber ind, vi kræver handling fra hans side, og vi glæder os til at se, hvad der sker fremover. Det er jo klart, at sagen ikke er lukket nu. Vi må indrømme, vi har tabt på kort sigt, vi får ikke de penge, som vi havde ønsket, og som kunne have genoprettet sikkerheden for forbrugere, men det må vi så affinde os med.

Det er Dansk Folkeparti, som har ansvaret for det. Man har valgt ikke at redde forbrugere med det samme, men har i stedet valgt at spille med i et politisk spil, hvor både regeringen og Dansk Folkeparti skal spille med musklerne. Det tager vi til efterretning, det synes vi er ærgerligt, men sådan bliver det nu engang. Sådan er situationen åbenbart i dansk politik. Fødevarer er blevet storpolitik, og det er der ikke noget at gøre noget ved.

Jeg vil gerne fra Socialdemokraternes side takke dem, som har støttet vores forslag, og samtidig sige, at vi melder os klar på banen til endnu en debat, når som helst vi får mulighed for igen at sætte fokus på, at det er regeringen og Dansk Folkepartis skyld, at fødevarerområdet i Danmark er så udsultet og så beskåret, som tilfældet er.

Kl. 16.40

Formanden:

Lars Barfoed er familie- og forbrugerminister og bør omtales som sådan.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug

og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 202: Forslag til lov om ændring af universitetsloven og lov om Højteknologifonden. (Mulighed for afskæring af klageadgang)

Af videnskabsministeren (Helge Sander).
(Fremsat 31/3 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg må sige, at det nok bliver svært at følge op på det toneleje, som lige er blevet afleveret fra talerstolen, når det gælder det forslag, vi nu skal behandle.

Det fremgår tydeligt af lovforslaget, at der er tale om et rent teknisk forslag, som ikke indebærer substansændring af anden lovgivning. Det er alene et lovforslag, der skal flytte klageadgangen i forbindelse med en omstrukturering af Videnskabsministeriet. Det er et rent administrativt forslag, der bringer klageadgangen i overensstemmelse med den nye struktur i Videnskabsministeriet, og det kan vi selvfølgelig støtte fra Venstres side.

Rasmus Prehn (S):

Jeg skal indledningsvis bemærke, at jeg har aftalt med min kollega, fru Anne Grete Holmsgaard fra SF, at jeg også taler på hendes vegne, da hun ikke kan være til stede ved forhandlingen i dag.

Lovforslaget er, som hr. Torsten Schack Pedersen har været inde på, rent teknisk. Organisationen i Videnskabsministeriet ændres, og samtidig ændres klageadgangen, så klagen ikke går direkte til ministeren, men til de relevante styrelser. Vi antager fra Socialdemokraternes og også fra SF's side, da jeg jo taler på fru Anne Grete Holmsgaards vegne, at det er en fornuftig ændring.

Vi kunne dog godt have tænkt os en lidt bedre og lidt mere grundig argumentation for, hvorfor det er sådan, at tingene skal ændres. Jeg sy-

nes ikke, at den argumentation, der ligger til grund for lovforslaget, er helt fyldestgørende, og derfor vil vi benytte muligheden for at stille nogle spørgsmål i udvalgsarbejdet, så vi kan få klarlagt, hvad det er, man mener at kunne opnå med denne organisationsændring.

Man bruger nogle lige lovlig svulstige bemærkninger om, at det vil være med til at styrke ministeriets globaliseringsevne osv. Det vil måske blive lidt svært, når det er så begrænsede tekniske ændringer, man foreslår, så vi kunne godt tænke os at få nogle uddybende forklaringer, men det vender vi tilbage til i udvalgsbehandling.

Vi går positivt ind i udvalgsarbejdet, men kan ikke på forhånd love, at vi stemmer for forslaget.

Jesper Langballe (DF):

Vi betragter også forslaget som et rent teknisk forslag og mener, det er fornuftigt at samle ekspertisen i tre store styrelser og køre videre med et slanket departement.

Vi har undervejs gjort os nogle overvejelser over tendensen til at flytte forvaltningsopgaver nogle trin væk fra ministeriet, i hvert fald væk fra ministeren og hans departement. Vi har overvejet, om det kan rejse tvivl om, hvorvidt der kan gøres ministeransvar gældende. Det tror vi nu ikke, men jeg vil da godt spørge ministerens vikar om det. Sagen har jo ikke været i høring, og det er jo fuldstændig forståeligt, men ministeren kunne måske spørge rektorkollegiet, om der kunne ligge en fare i den retning. Men i øvrigt siger vi ja til forslaget.

Kl. 16.45

Så har jeg en lille ironisk tilføjelse. Mit sprogrøre reagerer imod, at man ikke kan flytte et toilet i Videnskabsministeriet uden at gå i gang med denne managementretorik om, at Danmark skal være et førende iværksætter- og videnssamfund med uddannelser i verdensklasse. Det bliver altså lidt trivielt at høre på.

Vi har for nyligt set, at på top 200-listen over verdens universiteter var tre danske universiteter gledet nogle trin ned. Jeg ved ikke, om det kan siges, at når man er blandt de 200 bedste i verden, er man i verdensklasse. Det er sådan noget managementsprog, som Videnskabsministeriet elsker, men som man godt kunne tænke sig at henstille, at det sparede på.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Heller ikke fra konservativ side vil vi trække debatten i langdrag. Forslaget er, som andre ordfø-

rerer også har været inde på, ren teknik, og derfor skal jeg fatte mig i korthed og sige, at Det Konservative Folkeparti støtter dette lovforslag.

Poul Erik Christensen (RV):

I den radikale ordførers fravær skal jeg blot oplyse, at Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget. Der er tale om en rent teknisk ændring af klageadgangen, således at der fremover kan klages direkte til de nye styrelser, og det vigtige for os er ministerens ord for, at der ikke er tale om en substantiel ændring af klageretten og klagemulighederne, men ene og alene en organisatorisk omlægning.

Per Clausen (EL):

Nu har jeg det lidt anderledes med retorikken end hr. Jesper Langballe, for jeg synes sådan set, det ville være fint nok, hvis Videnskabsministeriet kunne få afløb for sit ønske om at formulere sig i managementtermer, når forslagene ikke har nogen betydning, og til gengæld forholde sig lidt mere seriøst på de områder, hvor det er vigtigt. Det er min ene bemærkning.

Min anden bemærkning er, at forslaget gav anledning til en længerevarende diskussion i Enhedslistens folketingsgruppe, og det skyldes undertitlen »Mulighed for afskæring af klageadgang«. Den fik mange i folketingsgruppen til at tvivle på, om de nu havde læst forslaget grundigt nok, når de ikke havde fundet en række af-demokratiserings- og andre grimme udemokratiske overgreb i forslaget. Men så læste jeg det igen, og jeg må jo konstatere, at der ganske rigtigt, som folk siger, kun er tale om ren teknik.

I hvert fald i denne situation har jeg ikke tænkt mig at gå dybere ned i, hvordan man vil organisere sig i Videnskabsministeriet med departement og styrelser osv. Det er et af de ganske få områder, jeg trygt overlader til videnskabsministeren at tage sig af, og så vil jeg bare sige til allersidst, at jeg kan love, at Enhedslisten ikke vil stille nogen spørgsmål til dette lovforslag.

Formanden:

Så er det skatteministerens som fungerende videnskabsminister.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Kristian Jensen, fg.):

Det er helt korrekt, at dette lovforslag er så renset for politisk indhold, at videnskabsministeren overlod til mig at være fungerende videnskabs-

minister her i salen. Det er jo et tegn på, at der ikke er meget politik i det, men at det derimod kun anviser en praktisk måde at klage på.

Jeg skal såmænd bare knytte den ene kommentar til de ord, der er faldet om retorikken i forslaget, at jeg synes, det er glædeligt, at vi har en regering, der så vedholdende holder fast i, at vi skal være et førende vidensamfund. Hr. Jesper Langballe siger, at nogle universiteter er gledet ned på listen, og det kan måske være en af flere gode grunde til at ændre organisationen.

Jeg er sikker på, at Videnskabsministeriet vil bidrage med gode svar på de spørgsmål, udvalget måtte have.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Videnskab og Teknologi. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 175: Forslag til lov om ændring af dødsboskatteloven. (Lempelse af beskattningen af mellemprioden i ikkeskattepligtige dødsboer).
Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsat 15/3 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Jensen (V):

Da dødsboskatteloven blev vedtaget i 1997, var det ud fra et ønske om at gennemføre en forenkling af det forholdsvis komplicerede skattesystem på området. Bl.a. indførtes en skattesats på 50 pct. for den såkaldte mellempriode for indkomst genereret af afdøde fra den 1. januar til dødsdatoen det pågældende år.

Med de faldende personskatteprocenter, der har været igennem de seneste år, har det imidlertid betydning, at i visse tilfælde bliver dødsboer beskattet hårdere end levende personer. Det mener vi i Venstre ikke er rimeligt.

Risikoen for en sådan restskat er størst, hvis hele årsindkomsten har ligget mellem 300.000 og 350.000 kr., og jo senere på året dødsfaldet er sket. Desuden øges risikoen også for en restskat, desto lavere skatteprocenten er i afdødes bopælskommune. Det vil sige, at de dødsboer, som typisk skal betale restskat, er dødsboer efter erhvervsaktive, som vel at mærke ikke findes i højindkomstgruppen. Det er en u hensigtsmæssig effekt, som Venstre ønsker at fjerne, og det sker da også med det lovforslag, som vi nu behandler.

Konkret betyder forslaget, at grænsen for, hvornår der opkræves en restskat, forhøjes fra 21.900 kr. til 30.000 kr., ligesom beløbsgrænsen ændres fra at være en bagatelgrænse til at være en bundgrænse. Dermed skal SKAT som følge af dette forslag kun opkræve den del af beløbet, som overstiger bundgrænsen på de 30.000 kr. mod førhen at opkræve hele beløbet, hvis bare bagatelgrænsen var overskredet.

Om end forslaget har en provenumæssig begrænset virkning for staten, i omegnen af 5-10 mio. kr. årligt, så bevirker det imidlertid, at reglerne nu tilpasses den nuværende situation med faldende personskatter. Endvidere vil reglerne med forslaget efterleve den oprindelige hensigt med loven, nemlig en forenkling af reglerne samt at undgå, at dødsboer bliver beskattet hårdere end levende personer.

Derfor kan Venstre støtte det her forslag.

Formanden:

Tak til hr. Jacob Jensen. Så er det hr. René Skau Björnsson som ordfører.

René Skau Björnsson (S):

I efteråret sidste år fik jeg en henvendelse fra en borger, hvis kone var død, og sådan et dødsfald bringer jo selvfølgelig en række praktiske og økonomiske opgaver med sig. Det kan være svært nok at skulle klare det, når man samtidig skal have styr på følelserne, og derfor kan jeg godt forstå, at den her borger var ekstra frustreret over at opdage, at hans kone simpelt hen var død på det forkerte tidspunkt, om man kan sige det så makabert. Fordi hun var død sent på året, var den periode, vi kalder mellemprioden, me-